

Voorzitter,

Vijf jaar Meierijstad leert ons wat College en gemeenteraad bij aanvang over het hoofd zagen. De vraag wat voor gemeente Meierijstad wil zijn, is vrijwel nooit gesteld en al helemaal nooit beantwoord. Daar lopen we nu tegenaan, zo blijkt uit de laatste begroting van deze bestuursperiode. En zo ontdekte het College eerder al bij de worsteling rond de sociaaleconomische visie.

Als het aan Hart ligt, willen we een gemeente zijn waar het draait om het welzijn van haar inwoners, om het koesteren van de kleinschaligheid van de dertien afzonderlijke dorpen en het versterken van de autonomie van die kernen. Meierijstad wordt een gemeente waarin we de naam van onze gemeente brutaal negeren.

Die keuze leidt er wat Hart betreft toe dat we niet alleen het aantal ict-ers met 4,5 fte uitbreiden, maar ook en vooral investeren in ambtenaren die er *direct* zijn voor inwoners. Meer boa's en buurtadviseurs dus.

De roep om meer boa's klonk gisteren ook vanuit andere fracties en het CDA beloofde een jaar of drie geleden al een voorstel in die richting – Hart sluit zich graag aan bij een initiatief vanuit een van de partijen, waarbij we er vanuit gaan dat daarbij ook een dekking wordt opgenomen.

Minstens zo belangrijk vinden we de uitbreiding van het aantal buurtadviseurs. Die dames en heer hebben het stervensdruk, voorzitter. Het vergt veel inspanning om de leefbaarheid in de dorpen te behouden en versterken, om sociale cohesie aan te moedigen en om ervoor te zorgen dat binnen de grote schaal van Meierijstad we de kleine schaal van straten, buurten, wijken en dorpen koesteren.

Hart wil nu niet de begroting op zijn kop zetten en bewaart dit idee graag voor de nieuwe bestuursperiode. Maar wel doen we nu een pleidooi voor enkele investeringen in twee zogeheten aandachtswijken Veghel-Zuid en de bloemenwijk in Schijndel.

Het geld is er. In het bestedingsplan bestemmingsreserve sociaal domein is € 180.000 vrijgemaakt voor leefbaarheid. Hart heeft twee voorstellen voor de besteding van een deel van dat geld.

Eén: het bereiken en beïnvloeden van inwoners in Veghel-Zuid die nog onvoldoende de afspraken met betrekking tot afvalscheiding en het schoon houden van de openbare ruimte kennen of naleven. Navraag leert dat met name de inwoners die de Nederlandse taal niet of onvoldoende machtig zijn, lastig te bereiken zijn. Daar is dus extra inspanning voor nodig.

Twee: bewoners van de bloemenwijk in Schijndel willen een voormalige visvijver tussen het Bloemenpad en de Structuurweg in ere herstellen. Dat betekent baggeren, schoonmaken, vis uitzetten en een bescheiden steigertje aanleggen.

Hart overweegt een amendement en dat voorstel leidt dus niet tot een greep in de reserves. Het geld is er. We pleiten slechts voor een specifieke besteding van een deel van dat gereserveerde bedrag.

Met deze acties laat de gemeente aan de inwoners daar zien dat ze luistert. Dat is nodig, want zo nu en dan lopen die inwoners te hoop tegen muren van 'Kan niet' en 'Mag niet'. Zo kregen bewoners van de al genoemde bloemenwijk nul op rekest toen ze leefbaarheidsbudget wilden inzetten voor een wip-kip of een schommel.

Het mocht niet, want zou in strijd zijn met het speelplekkenbeleid. Het is exemplarisch voor hoe het vaak misgaat tussen gemeente en inwoners. Zoals Hart afgelopen week las in De Groene Amsterdammer: betrokken inwoners zijn gefrustreerd omdat buurtinitiatieven steeds maar weer stuklopen omdat ze niet zouden passen in gemeentelijke plannen. Citaat: 'Alles wat maar een beetje afwijkt van de gemeentelijke norm zorgt meteen voor paniek'.

Voorzitter, het College raakt de inwoners kwijt in het verlangen naar stadse allure en ambitie. Want wie het College bijvoorbeeld ook wil betrekken bij 200 jaar Zuid-Willemsvaart, het zijn niet de inwoners – zo op antwoorden van het College op vragen van Hier. Keldonk bestaat voor een groot deel uit de nazaten van de kanaalgravers van begin negentiende eeuw, maar het feestje wordt bedacht door gemeente, Phoenix, POM, Noordkade, provincie en de bieb. Oproep aan het College: bel de dorpsraad van Keldonk en vraag of het dorp meedoet.

Ander voorbeeld. Hart bracht bewoners van het buitengebied rond de Molenheide in contact met één van de buurtadviseurs. Samen met hem zouden ze de soms wat moeizame relatie met Paaspop vlottrekken en botsende belangen op tafel gooien, maar de adviseur moest die taak niet lang daarna overlaten aan de kersverse evenementencoördinator van de gemeente. De inzet voor onverharde wegen, weilanden zonder plastic matten en andere natuurzaken werd gedegradeerd tot een onderdeel van het evenementenbeleid.

Voorzitter, bij het bespreken van de begroting moeten we keuzes maken. En dus laten we de zo nu en dan ontwijkende antwoorden van het College op vragen van diverse partijen vanavond voor wat het is. Het vermeende ontbreken van ontwikkelingen rond 't Spectrum, de rare reden waarom er een nieuwe website moet komen en de onduidelijke relatie van investeringen in Erp met het mogelijke Omnipark daar – we zullen er wel nooit achter komen hoe het allemaal echt zit.

Twee dingen pikken we er nog graag uit.

Eén: Klare Taal. Het College lijkt nog steeds niet te snappen dat zo'n lezerspaneel werkelijk nergens op slaat. De gemeente heeft software waarmee op alinea-, zin- en woordniveau kan worden bepaald wat er gewijzigd kan worden om een tekst op het gewenste niveau te brengen. Wat informele navraag door Hart leert dat die programmatuur nog lang niet door alle schrijvende ambtenaren wordt gebruikt. Het brengt Hart tot het tweede amendement of mogelijk een motie: geen brief aan inwoners de deur uit die niet door die software is gecontroleerd.

Twee: de openbare toiletten. We weten dat het College overweegt om iets te doen met of in de glazen boerderij in Schijndel en de ijssalon in Veghel – Hart vindt het allemaal best, maar herinnert de betrokken wethouder er graag aan dat de bedachte wc's 24/7 toegankelijk worden.

Net als vorige jaren wijst Hart er tot slot graag op dat we onze spreektijd gebruiken voor hetgeen wat ons betreft beter moet. Het betekent dat we tegelijkertijd tevreden zijn over tal van zaken en dat we die dus niet noemen.

Nou vooruit, heel kort drie dingen. Eén: fijn dat het College extra geld zoekt voor het opknappen van het centrumdeel in Schijndel bij café De Hopbel. Twee: we zijn bijzonder tevreden over het sociaal beleid van ons College. En drie: we stellen vast dat de gemeente het financieel goed doet, zeker in vergelijking met de meeste gemeenten in Nederland. Complimenten.